



AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
COMUNICAZIONI

UZNESENIE Č. 298/23/CONS

NARIADENIE, KTORÝM SA VYKONÁVA ČLÁNOK 41 ODS. 9 LEGISLATÍVNEHO DEKRÉTU Č. 208 Z 8. NOVEMBRA 2021 O PROGRAMOCH, VIDEÁCH VYTVORENÝCH POUŽÍVATEĽMI ALEBO AUDIOVIZUÁLNYCH KOMERČNÝCH OZNÁMENIACH URČENÝCH TALIANSKEJ VEREJNOSTI A ŠÍRENÝCH PLATFORMOU NA ZDIEĽANIE VIDEÍ, KTOREJ DODÁVATEĽ MÁ SÍDLO V INOM ČLENSKOM ŠTÁTE

ÚRAD

NA zasadnutí Rady 22. novembra 2023,

SO ZRETEĽOM NA zákon č. 481 zo 14. novembra 1995 o „*Pravidlách týkajúcich sa hospodárskej súťaže a regulácie verejnoprospešných služieb. Zriadenie regulačných úradov pre verejnoprospešné služby*“,

SO ZRETEĽOM NA zákon č. 249 z 31. júla 1997 o „*Zriadení Úradu pre reguláciu komunikácií a o ustanovení pravidiel týkajúcich sa telekomunikačných a rádiových systémov*“,

SO ZRETEĽOM NA smernicu 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (ďalej len *smernica o elektronickom obchode* alebo *smernica ES*),

SO ZRETEĽOM NA legislatívny dekrét č. 70 z 9. apríla 2003 o „*Vykonávaní smernice 2000/31/ES o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode*“ a najmä na jeho článok 5 ods. 2, 3 a 4,

SO ZRETEĽOM NA smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1808 zo 14. novembra 2018, „*ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu*“ (ďalej aj „*smernica AVMS*“),

SO ZRETEĽOM najmä na odôvodnenie 10 smernice (EÚ) 2018/1808, podľa ktorého „*V súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „súdny dvor“)* možno obmedziť slobodu poskytovať služby, ktorá sa zaručuje podľa zmluvy, v prípade závažných dôvodov týkajúcich sa všeobecného verejného záujmu, ako je napríklad dosiahnutie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, za predpokladu, že takéto



obmedzenia sú odôvodnené, primerané a nevyhnutné. Členský štát by preto mal mať možnosť prijať určité opatrenia na zabezpečenie dodržiavania pravidiel ochrany spotrebiteľa, ktoré nepatria do oblastí koordinovaných smernicou 2010/13/EÚ. Opatrenia, ktoré prijal členský štát na presadenie svojho vnútroštátneho režimu ochrany spotrebiteľa, a to aj vo vzťahu k reklame na hazardné hry, by museli byť odôvodnené, primerané sledovanému cieľu a nevyhnutné, ako sa vyžaduje podľa judikatúry súdneho dvora. Prijímajúci členský štát nesmie v žiadnom prípade prijať žiadne opatrenia, ktorými by sa na jeho území mohlo brániť retransmisii televízneho vysielania pochádzajúceho z iného členského štátu“.

SO ZRETEĽOM NA nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách, ďalej aj „DSA“), a najmä na jeho články 4, 5, 6, 8, 9, 10 a 85,

SO ZRETEĽOM NA bilaterálnu dohodu o spolupráci medzi Európskou komisiou a Úradom pre reguláciu komunikácií na účely uplatňovania aktu o digitálnych službách, podpísanú 30. októbra 2023,

SO ZRETEĽOM NA zákonný dekrét č. 123 z 15. septembra 2023 „*Naliehavé opatrenia na účely boja proti zlým životným podmienkam mladých ľudí, vzdelanostnej chudobe a trestnej činnosti mladistvých, ako aj na účely bezpečnosti maloletých osôb v digitálnom svete*“, ktorý bol zmenený, v znení zmien, zákonom č. 159 z 15. novembra 2023, a najmä článok 15 „*Určenie koordinátora digitálnych služieb pri vykonávaní nariadenia (EÚ) 2022/2065 o digitálnych službách*“,

BERÚC NA VEDOMIE najmä to, že podľa článku 15 ods. 1 uvedeného legislatívneho ustanovenia „*S cieľom zabezpečiť účinnosť práv a účinnosť povinností stanovených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami, ako aj súvisiaci dohľad nad plánovanými cieľmi a ich dosahovanie, a to aj pokiaľ ide o ochranu maloletých osôb pred pornografickým obsahom dostupným online, ako aj pred iným nezákonným alebo inak zakázaným obsahom prenášaným online platformami alebo inými prevádzkovateľmi sprostredkovateľských služieb, a s cieľom prispieť k vymedzeniu bezpečného digitálneho prostredia, sa za koordinátora digitálnych služieb určí Úrad pre reguláciu komunikácií v zmysle článku 49 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2022/2065*“,

SO ZRETEĽOM NA nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 z 25. októbra 2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu a o zrušení rozhodnutia Komisie 2008/49/ES (ďalej len „nariadenie o IMI“), a najmä na jeho článok 29,

SO ZRETEĽOM NA smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti



technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (kodifikované znenie), a najmä na jej článok 5,

SO ZRETEL'OM NA legislatívny dekrét č. 208 z 8. novembra 2021 o „vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1808 zo 14. novembra 2018, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa konsolidovaného zákona o poskytovaní audiovizuálnych mediálnych služieb s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu“ (ďalej len „TUSMA“ alebo „konsolidovaný zákon“), a najmä na článok:

- 3 ods. 1 písm. c), v ktorom je „služba platformy na zdieľanie videí“ vymedzená ako „služba, ako ju vymedzujú články 56 a 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pričom základný účel služby, jej oddeliteľnej časti alebo jej zásadnej funkcie je poskytovanie programov, videí vytvorených používateľmi alebo programov aj videí vytvorených používateľmi širokej verejnosti, za ktoré poskytovateľ platformy na zdieľanie videí nenesie redakčnú zodpovednosť, s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať prostredníctvom elektronických komunikačných sietí podľa článku 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES z 12. júla 2002, a ktorých organizáciu určuje poskytovateľ platformy na zdieľanie videí, a to aj automatizovanými prostriedkami alebo algoritmami, najmä formou zobrazovania, označovania značkami a radenia“,
- 4 ods. 1 konsolidovaného zákona, ktorým sa stanovuje, že „1. Medzi základné zásady systému audiovizuálnych mediálnych služieb, rozhlasového vysielania a služieb platforiem na zdieľanie videí patrí záruka slobody a plurality vysielania médií, ochrana slobody prejavu každého jednotlivca vrátane slobody názoru a slobody prijímať alebo oznamovať informácie alebo myšlienky bez obmedzenia pri rešpektovaní ľudskej dôstojnosti, zásady nediskriminácie a boja proti nenávisťným prejavom, objektívnosť, úplnosť, pravdivosť a neustrannosť informácií, ochrana autorských práv a práv duševného vlastníctva, otvorenosť voči rôznym politickým, sociálnym, kultúrnym a náboženským názorom a trendom a ochrana etnickej rozmanitosti a kultúrneho, umeleckého a environmentálneho dedičstva na vnútroštátnej a miestnej úrovni pri rešpektovaní slobôd a práv, najmä dôstojnosti osoby a ochrany osobných údajov, podpora a ochrana dobrých životných podmienok, zdravia a harmonického telesného, duševného a morálneho vývoja dieťaťa, ktoré sú zaručené ústavou, právom Európskej únie, medzinárodnými pravidlami platnými v talianskom práve a štátnymi a regionálnymi zákonmi“,
- 9 ods. 1, podľa ktorého „úrad pri výkone úloh, ktoré mu boli zverené zákonom, zabezpečuje dodržiavanie základných ľudských práv v oblasti komunikácie, a to aj prostredníctvom audiovizuálnych alebo rozhlasových mediálnych služieb. Úrad vykonáva svoje právomoci neustranne a transparentne a v súlade s cieľmi smernice (EÚ) 2018/1808, najmä pokiaľ ide o pluralitu médií, kultúrnu a jazykovú



rozmanitosť, ochranu spotrebiteľa, prístupnosť, nediskrimináciu, riadne fungovanie vnútorného trhu a podporu spravodlivej hospodárskej súťaže.“,

- 9 ods. 2, podľa ktorého *„úrad v oblasti audiovizuálnych a rozhlasových mediálnych služieb a služieb platforiem na zdieľanie videí vykonáva právomoci stanovené v pravidlách tohto konsolidovaného zákona, ako aj právomoci, ktoré už boli zverené inými platnými pravidlami, aj keď nie sú zahrnuté v konsolidovanom zákone, a najmä právomoci uvedené v zákonoch č. 223 zo 6. augusta 1990, č. 481 zo 14. novembra 1995 a č. 249 z 31. júla 1997“,*

- 41 ods. 7, podľa ktorého *„Bez toho, aby boli dotknuté články 14 až 17 legislatívneho dekrétu č. 70 z 9. apríla 2003, a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia predchádzajúcich odsekov, môže byť voľný pohyb programov, videí vytvorených používateľmi a audiovizuálnych komerčných oznámení šírených platformou na zdieľanie videí, ktorej dodávateľ má sídlo v inom členskom štáte, a určených talianskej verejnosti obmedzený uznesením úradu v súlade s postupom uvedeným v článku 5 ods. 2, 3 a 4 legislatívneho dekrétu č. 70 z roku 2003, na tieto účely: a) ochrana maloletých osôb pred obsahom, ktorý môže nepriaznivo ovplyvniť ich fyzický, duševný alebo morálny vývoj v súlade s článkom 38 ods. 1, b) boj proti podnecovaniu k rasovej, sexuálnej, náboženskej alebo etnickej nenávisti a proti porušovaniu ľudskej dôstojnosti, c) ochrana spotrebiteľov vrátane investorov podľa tohto konsolidovaného zákona“,*

- 41 ods. 8, podľa ktorého *„[N]a účely určenia, či je program, video vytvorené používateľom alebo audiovizuálne komerčné oznámenie určené talianskej verejnosti, kritériá, ako napríklad použitý jazyk, zapojenie značného počtu kontaktov na talianskom území alebo dosiahnutie príjmov v Taliansku“,*

SO ZRETEL'OM NA článok 21 (Nediskriminácia) Charty základných práv Európskej únie z roku 2000, a najmä na odsek 1, podľa ktorého *„zakazuje sa akákoľvek diskriminácia najmä z dôvodu pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, narodenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie“,*

SO ZRETEL'OM NA článok 22 (Kultúrna, náboženská a jazyková rozmanitosť) Charty základných práv Európskej únie z roku 2000, podľa ktorého *„Únia rešpektuje kultúrnu, náboženskú a jazykovú rozmanitosť“,*

SO ZRETEL'OM NA článok 3 ústavy, podľa ktorého *„Všetci občania majú rovnakú sociálnu dôstojnosť a sú si pred zákonom rovní, bez ohľadu na pohlavie, rasu, jazyk, náboženstvo, politické názory, osobné a sociálne podmienky. Je povinnosťou republiky odstrániť prekážky ekonomickej a sociálnej povahy, ktoré účinným*



obmedzením slobody a rovnosti občanov bránia plnému rozvoju ľudskej osoby a účinnej účasti všetkých pracovníkov na politickej, ekonomickej a sociálnej organizácii krajiny.“

SO ZRETEĽOM NA rámcové rozhodnutie Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva a na smernicu (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV,

SO ZRETEĽOM NA všeobecné politické odporúčanie ECRI č. 15 (Európska komisia proti rasizmu a intolerancii Rady Európy) o boji proti nenávisťným prejavom prijaté 8. decembra 2015, v ktorom sa štáty nabádajú, aby prijali konkrétne opatrenia na zabezpečenie boja proti všetkým formám etnickej diskriminácie a jej odstránenia v súlade s medzinárodným právom na ochranu ľudských práv,

SO ZRETEĽOM NA rámcové rozhodnutie Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva,

SO ZRETEĽOM NA Kódex správania pre boj proti nezákonným nenávisťným prejavom na internete, ktorý Európska komisia podpísala 31. mája 2016,

SO ZRETEĽOM NA oznámenie Európskej komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov COM (2017) 555 „Boj proti nezákonnému obsahu na internete. Zvyšovanie zodpovednosti online platforiem“,

SO ZRETEĽOM NA „Samoregulačný kódex pre médiá a maloleté osoby“ schválený Komisiou na zriadenie vysielacieho systému 5. novembra 2002 a podpísaný vysielateľmi a signatárskymi združeniami 29. novembra 2002,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 165/06/CSP z 22. novembra 2006 o „Adresnom akte o dodržiavaní základných ľudských práv, osobnej dôstojnosti a správnom telesnom, duševnom a morálnom vývoji maloletých v zábavných programoch“,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 23/07/CSP z 22. februára 2007 s názvom „Adresný akt o dodržiavaní základných ľudských práv a o zákaze vysielania s pornografickým scénami“,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 51/13/CSP z 3. mája 2013, ktoré obsahuje „Nariadenia o technických opatreniach, ktoré sa majú prijať s cieľom vylúčiť sledovanie a počúvanie vysielania poskytovaného poskytovateľmi audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie maloletými osobami, ktoré môže vážne poškodiť ich



fyzický, duševný alebo morálny vývoj podľa článku 34 legislatívneho dekrétu č. 177 z 31. júla 2005, zmeneného a doplneného najmä legislatívnym dekrétom č. 44 z 15. marca 2010, zmeneným legislatívnym dekrétom č. 120 z 28. júna 2012“,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 157/19/CONS, ktorým sa prijíma „Nariadenie, ktorým sa stanovujú ustanovenia o rešpektovaní ľudskej dôstojnosti a zásade nediskriminácie a boja proti nenávisťným prejavom“,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 37/23/CONS z 22. februára 2023 o „Nariadení o ochrane základných ľudských práv podľa článku 30 legislatívneho dekrétu č. 208 z 8. novembra 2021 (konsolidovaný zákon o audiovizuálnych mediálnych službách)“,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 194/23/CONS z 26. júla 2023 s názvom „Zmena regulačného rámca pre postupy riešenia sporov medzi používateľmi a prevádzkovateľmi elektronických komunikácií alebo poskytovateľmi audiovizuálnych mediálnych služieb na vykonávanie článku 42 ods. 9 TUSMA, pokiaľ ide o platformy na zdieľanie videí“,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 224/23/CONS z 27. septembra 2023 „Zmena uznesenia č. 666/08/CONS o „Nariadení pre organizáciu a vedenie registra prevádzkovateľov komunikácií“, ktorého cieľom je vytvorenie zoznamu poskytovateľov mediálnych služieb podliehajúcich talianskej jurisdikcii, ako aj predĺženie lehoty na ukončenie postupu uvedeného v článku 1 ods. 5 uznesenia č. 105/23/CONS, pokiaľ ide o časť týkajúcu sa registrácie v registri prevádzkovateľov komunikácií pre poskytovateľov poštových služieb vrátane poskytovateľov služieb doručovania balíkov“,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 223/12/CONS z 27. apríla 2012 o „Prijatí nového nariadenia o organizácii a fungovaní Úradu pre reguláciu komunikácií“, naposledy zmenené uznesením č. 434/22/CONS,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 107/19/CONS z 5. apríla 2019 o „Nariadení o konzultačných postupoch v konaniach, ktoré patria do právomoci úradu“,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 410/14/CONS z 29. júla 2014 o „Procesnom poriadku o správnych pokutách a záväzkoch“, naposledy zmenené uznesením č. 437/22/CONS,

SO ZRETEĽOM NA uznesenie č. 76/23/CONS zo 16. marca 2023 o „Začatí verejnej konzultácie o návrhu nariadenia, ktorým sa vykonáva článok 41 ods. 9 legislatívneho dekrétu č. 208 z 8. novembra 2021 o programoch, videách vytvorených používateľmi alebo audiovizuálnych komerčných oznámeniach určených talianskej verejnosti a šírených platformou na zdieľanie videí, ktorej dodávateľ má sídlo v inom členskom štáte“,



BERÚC NA VEDOMIE najmä to, že v odôvodneniach 45 až 48 smernice o elektronickom obchode sa objasňuje, že:

„(45) Obmedzenia zodpovednosti sprostredkovateľov – poskytovateľov služieb, ktoré sú ustanovené v tejto smernici, nemajú vplyv na možnosť vydávať príkazy rôznych druhov. Takéto príkazy môžu mať najmä podobu nariadení súdov alebo správnych orgánov, ktoré požadujú ukončenie alebo predchádzanie akémukoľvek porušeniu vrátane odstránenia nezákonných informácií alebo znemožnenia prístupu k nim.

(46) Ak chce poskytovateľ informačnej služby, ktorá pozostáva z uchovávanía informácií, využiť výhody vyplývajúce z obmedzenia zodpovednosti, musí po skutočnom nadobudnutí vedomosti o nezákonných činnostiach alebo po ich uvedení si rýchlo konať, aby príslušné informácie odstránil alebo znemožnil prístup k nim. Odstránenie alebo znemožnenie prístupu sa musí urobiť za súčasného dodržania zásady slobody prejavu alebo postupov ustanovených s týmto cieľom na národnej úrovni. Táto smernica nemá vplyv na možnosť členských štátov ustanoviť špecifické požiadavky, ktoré musia byť splnené ešte pred odstránením informácií alebo pred znemožnením prístupu k nim.

(47) Členské štáty nemôžu uložiť povinnosť monitorovať poskytovateľov služieb výlučne v súvislosti s povinnosťami všeobecnej povahy. To sa netýka monitorovacích povinností v špecifických prípadoch, a najmä to nemá vplyv na nariadenia vnútroštátnych orgánov v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

(48) Táto smernica nemá žiadny vplyv na možnosť členských štátov požadovať od poskytovateľov služieb hostujúcich informácie poskytnuté príjemcami ich služieb, aby uplatňovali povinnosti náležitej starostlivosti, ktoré je možné od nich odôvodnene očakávať a ktoré sú špecifikované vnútroštátnym právom, s cieľom odhaľovať a predchádzať určitým druhom nezákonných činností.“,

BERÚC NA VEDOMIE, že v odôvodnení 38 aktu o digitálnych službách sa objasňuje, že:

„(38) Príkazy konať proti nezákonnému obsahu a poskytovať informácie podliehajú pravidlám, ktoré chránia právomoc členského štátu, v ktorom je dotknutý poskytovateľ služieb usadený, a v určitých prípadoch pravidlám stanovujúcim možné výnimky z tejto právomoci stanovené v článku 3 smernice 2000/31/ES, no len ak sú splnené podmienky uvedeného článku. Keďže predmetné príkazy sa týkajú konkrétnych položiek nezákonného obsahu a informácií, ktoré sú určené poskytovateľom sprostredkovateľských služieb so sídlom v inom členskom štáte, v zásade neobmedzujú slobodu týchto poskytovateľov poskytovať služby cezhranične. Preto sa na tieto príkazy nevzťahujú pravidlá stanovené v článku 3 smernice 2000/31/ES vrátane pravidiel týkajúcich sa potreby odôvodniť opatrenia odchyľujúce sa od právomoci členského štátu, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, určitými osobitnými dôvodmi, ako ani pravidlá týkajúce sa oznamovania takýchto opatrení.“,



BERÚC NA VEDOMIE aj to, že v článku 6 ods. 4 aktu o digitálnych službách sa objasňuje, že: „*Tento článok nemá vplyv na možnosť justičného alebo správneho orgánu požiadať v súlade s právnym systémom členského štátu poskytovateľa služieb, aby ukončil porušovanie predpisov alebo mu zabránil.*“

KEDŽE návrh nariadenia pripojený k uvedenému uzneseniu č. 76/23/CONS bol oznámený Európskej komisii (ďalej len „Komisia“) Ústrednou notifikačnou jednotkou ministerstva obchodu a Made in Italy podľa článku 5 smernice (EÚ) 2015/1535 dňa 19. apríla 2023 (ref. č. 107032). Komisia hlavne 12. mája 2023 zaslala žiadosť o objasnenie (ref. č. 128467 a následný dodatok s ref. č. 129255 z 15. mája 2023), na ktorú vyššie uvedená Ústredná notifikačná jednotka poskytla 25. mája 2023 odpoveď (ref. č. 141380) zaslanú 31. mája 2023. Na základe prijatej spätnej väzby mala Komisia v úmysle uviesť niekoľko záverečných úvah s oznámením prijatým 26. júla 2023 (ref. č. 199894),

SO ZRETEĽOM NA príspevky získané v rámci verejnej konzultácie od týchto zainteresovaných strán: Confindustria Radio TV (ref. č. 134774 z 19. mája 2023), Google Ireland Limited – ďalej aj len „Google“ – (ref. č. 135451 z 19. mája 2023), Meta Platforms Ireland Ltd – ďalej aj len „Meta“ (ref. č. 135845 z 22. mája 2023) a U.Di.Con. A.P.S. – Unione Difesa Consumatori (ref. č. 135846 z 22. mája 2023),

SO ZRETEĽOM na pripomienky, ktoré počas vypočutí predložili tieto zainteresované strany, ktoré o to požiadali: Google Ireland Limited 6. júla 2023 a Meta Platforms Ireland Ltd 7. júla 2023,

PO UKONČENÍ verejnej konzultácie ustanovenej v uznesení č. 76/23/CONS,

predovšetkým s ohľadom na nasledujúce pripomienky Európskej komisie:

komisia vo svojej žiadosti o objasnenie predloženej v nadväznosti na oznámenie návrhu nariadenia uverejneného na konzultáciu požiadala o spresnenie, či sa oznámený návrh má považovať za vnútroštátne opatrenie, ktorým sa transponuje článok 3 ods. 5 smernice o elektronickom obchode (smernica 2000/31/ES), a dôvody, ktoré odôvodňujú potrebu prijať samostatný postup pre služby pozostávajúce z platforiem na zdieľanie videí so sídlom mimo územia Talianska. Komisia okrem toho požiadala o poskytnutie niektorých dodatočných informácií vrátane jazyka, v ktorom sa očakáva prenos a komunikácia medzi poskytovateľom platformy a talianskymi orgánmi v súlade s oznámeným návrhom, a kontaktnou osobou uvedenou v článku 8 ods. 1 oznámeného návrhu, a to aj s odkazom na kontaktné miesto uvedené v článku 12 nariadenia 2022/2065 (akt o digitálnych službách), alebo či ide naopak o dodatočnú povinnosť poskytovateľa platformy. Komisia okrem toho požiadala o objasnenie, či by sa identifikácia obsahu v zmysle článku 8 oznámeného návrhu mala chápať tak, že zahŕňa alebo nezahŕňa presnú webovú adresu (ak je k dispozícii), aby sa uľahčila lokalizácia obsahu, ako aj o



objasnenie opatrení uvedených v článku 9 ods. 2 oznámeného návrhu spočívajúcich v odstránení obsahu a najmä v prijatí opatrení talianskymi orgánmi, ktoré majú vplyv aj na dostupnosť obsahu mimo územia Talianska. Komisia napokon požiadala o objasnenie, či by sa oznámený návrh mal vykladať v tom zmysle, že nebráni zaslaníu príkazov ostatným koordinátorom digitálnych služieb podľa článku 9 ods. 4 nariadenia 2022/2065.

V reakcii na uvedenú žiadosť o doplňujúce informácie úrad uviedol, že oznámené nariadenie sa má považovať za vnútroštátne opatrenie, ktorým sa na základe ustanovení konsolidovaného znenia vykonáva postup stanovený v článku 3 smernice o elektronickom obchode pre služby zdieľania videí. V tomto zmysle úrad uviedol, že sa uvedené nariadenie riadi „*postupom stanoveným v článku 5 ods. 2, 3 a 4 legislatívneho dekrétu č. 70 z roku 2003*“ v súlade s ustanoveniami článku 41 ods. 7 TUSMA. Predovšetkým pravidlá uvedené v článku 5 ods. 2, 3 a 4 legislatívneho dekrétu č. 70 z roku 2003 transponujú pravidlá uvedené v článku 3 ods. 4, čiastočne, a v odseku 5 smernice.

Agcom je teda nezávislým správnym orgánom, ktorý nemá žiadne legislatívne právomoci, ale skôr sekundárne regulačné právomoci, pričom cieľom predmetného nariadenia je zaviesť legislatívne ustanovenie primárneho práva (predtým článok 41 TUSMA).

Pokiaľ ide o žiadosť o dodatočné informácie o kontaktnej osobe uvedenej v článku 8 ods. 1 oznámeného nariadenia, úrad spresnil, že cieľom tohto opatrenia je uľahčiť proces dialógu s poskytovateľmi VSP, že nepredstavuje povinnosť, ale je len uplatnením možnosti zo strany poskytovateľov VSP a že sa môže zhodovať s údajom uvedeným v článku 12 aktu o digitálnych službách. Takisto v súvislosti s opatreniami uvedenými v článku 9 ods. 2 oznámeného nariadenia úrad uviedol, že to isté definuje postup na obmedzenie obehu programov, videí vytvorených používateľmi a audiovizuálnych komerčných oznámení šírených platformou na zdieľanie videí, ktorej dodávateľ má sídlo v inom členskom štáte, a určených talianskej verejnosti, na špecifické účely v ňom definované, a že toto ustanovenie sa riadi rovnakým postupom, ako je stanovené v článku 5 ods. 2 až 5 vyhlášky o elektronickom obchode. V tejto súvislosti úrad pripomenul, že od roku 2013 stanovil a zaviedol podobný postup zameraný na identifikáciu a ukončenie porušovania v oblasti ochrany autorských práv na elektronických komunikačných sieťach pri vykonávaní článkov 14, 15 a 16 legislatívneho dekrétu č. 70 z 9. apríla 2003, ktorý sa riadi nariadením prijatým uznesením č. 680/13/CONS, ktoré už bolo Komisii oznámené (oznámenie 2013/0496/I). Podobne má v predmetnom nariadení úrad v úmysle obrátiť sa v naliehavých prípadoch priamo na poskytovateľa platformy na zdieľanie videí a nariadiť mu, aby prijal akékoľvek opatrenia vrátane odstránenia, ktoré sú vhodné na zabránenie prístupu talianskej verejnosti k nezákonnému obsahu. Ide teda len o príkaz na obmedzenie (geografické blokovanie) obsahu adresovaného Taliansku, ktorý šíri poskytovateľ VSP so sídlom v inom členskom štáte Únie, pričom web sa nedeaktivuje. Treba tiež poznamenať, že toto opatrenie je odôvodnené



v tých istých prípadoch, ako sú stanovené v článku 3 ods. 1 smernice o elektronickom obchode, a považuje sa za hodné osobitnej ochrany (ochrana maloletých osôb, ochrana spotrebiteľov vrátane investorov a boj proti všetkým formám podnecovania nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti, a boj proti hanobeniu ľudskej dôstojnosti danej osoby).

Pokiaľ ide o jazyk, v ktorom majú prebiehať prenosy a komunikácie medzi poskytovateľom platformy a talianskymi orgánmi v súlade s oznámeným nariadením, úrad spresnil, že vo všetkých administratívnych aktoch a opatreniach prijatých úradom, a to aj voči subjektom, ktoré nemajú sídlo v Taliansku, ale poskytujú tam svoje služby, sa uplatňuje používanie taliančiny. Navyše, pokiaľ ide o identifikáciu programu, videa vytvoreného používateľmi alebo audiovizuálneho komerčného oznámenia podľa článku 8 oznámeného nariadenia, úrad uviedol, že nepovažuje za vhodné uvádzať presnú webovú adresu, a to aj s ohľadom na nedávnu vnútroštátnu judikatúru, za predpokladu, že sa poskytovateľovi VSP poskytne podľa možnosti včasná komunikácia. Úrad v každom prípade ponúka možnosť nariadenie zmeniť s cieľom umožniť ľahšiu identifikáciu obsahu na odstránenie.

Úrad napokon objasnil, že oznámené nariadenie nebráni zaslaniu príkazov ostatným koordinátorom digitálnych služieb podľa článku 9 ods. 4 nariadenia 2022/2065.

Komisia s ohľadom na získané dodatočné informácie predložila aj niekoľko presvedčivých pripomienok k oznámenému návrhu nariadenia. V predbežnom kroku sa odvolávala na akt o digitálnych službách, ktorý stanovuje harmonizovaný regulačný rámec pre poskytovateľov online sprostredkovateľských služieb, pokiaľ ide o ich povinnosti riešiť nezákonný a škodlivý obsah vo svojich službách. Komisia v tejto súvislosti poznamenala, že online platformy sú jednou zo sprostredkovateľských služieb v zmysle článku 3 písm. i) aktu o digitálnych službách a že ak spĺňajú kritériá stanovené v článku 1 ods. 1 písm. aa) smernice AVMS v spojení s usmerneniami Komisie z júla 2020, mali by sa tieto platformy podľa smernice AVMS kvalifikovať aj ako služby platforiem na zdieľanie videí. V takejto situácii by sa preto uplatňovala smernica AVMS aj akt o digitálnych službách.

Komisia vo všeobecnosti poznamenáva, že oznámené nariadenie by sa mohlo posudzovať z hľadiska ustanovení aktu o digitálnych službách, keďže sa v ňom stanovuje uplatniteľný postup na obmedzenie dostupnosti obsahu uloženého prostredníctvom služieb platforiem na zdieľanie videí poskytovaných subjektmi so sídlom v iných členských štátoch ako Taliansko a ponúkajúcich cezhraničné služby na talianskom území.

Pokiaľ ide o podrobnosti, Komisia vzala na vedomie informácie poskytnuté v odpovedi na žiadosť o dodatočné informácie, najmä nepovinnú povahu určenia kontaktného miesta podľa článku 8 ods. 1 oznámeného nariadenia, ktoré zostáva pre poskytovateľa služieb dobrovoľné a môže sa zhodovať s kontaktným miestom uvedeným v článku 12 aktu o digitálnych službách. Komisia tiež vzala na vedomie dodatočné vysvetlenia týkajúce sa účinkov prípadných príkazov uvedených v



oznámenom návrhu, ktoré by boli obmedzené na príjemcov služieb na talianskom území. Komisia tiež uvítala objasnenie, že oznámený návrh nebráni zaslaníu príkazov iným koordinátorom digitálnych služieb podľa článku 9 ods. 4 aktu o digitálnych službách.

Navyše, pokiaľ ide o obsah príkazov prijatých podľa oznámeného nariadenia, poukázala Komisia v súvislosti s uvedením presnej webovej adresy na identifikáciu nezákonného obsahu a používaním talianskeho jazyka na prenos rovnakého obsahu poskytovateľom platforiem na zdieľanie videí na to, že sa článkami 9 a 10 aktu o digitálnych službách harmonizujú určité osobitné minimálne podmienky, ktoré musia spĺňať správne alebo súdne príkazy z členského štátu, aby poskytovateľom sprostredkovateľských služieb vznikla povinnosť informovať príslušné orgány o následných opatreniach prijatých v súvislosti s takýmito príkazmi. Spomedzi nich Komisia uvádza nasledovné: i) zahrnutie jasných informácií, ktoré poskytovateľovi sprostredkovateľských služieb umožnia identifikovať a lokalizovať nezákonný obsah (článok 9 ods. 2 písm. a) bod iv)) a ii) ich zaslanie v jednom z jazykov deklarovaných poskytovateľom sprostredkovateľských služieb alebo v inom úradnom jazyku členských štátov dohodnutom medzi orgánom, ktorý príkaz vydal, a týmto poskytovateľom, alebo v jazyku vydávajúceho orgánu za predpokladu, že je k nemu pripojený vhodný preklad (článok 9 ods. 2 písm. c) a článok 10 ods. 2 písm. c)).

Komisia okrem toho poznamenala, že cieľom postupu stanoveného v oznámenom návrhu je vykonať procedurálne kroky stanovené v článku 3 ods. 4 a 5 smernice o elektronickom obchode vrátane oznámení adresovaných krajine pôvodu poskytovateľa služieb a Komisii. V tejto súvislosti sa preto odvolala na informačný systém o vnútornom trhu (ďalej len „IMI“), ktorý bol vyvinutý v rámci pilotného projektu na základe článku 29 nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (ďalej len „nariadenie o IMI“), a vyzvala, aby v prípade potreby bol použitý na vydanie akéhokoľvek opatrenia voči konkrétnemu cezhraničnému poskytovateľovi, ktorý patrí do rozsahu pôsobnosti článku 3 smernice o elektronickom obchode, práve tento systém.

Komisia napokon pripomenula, že je potrebné zabezpečiť, aby vnútroštátne právne predpisy boli v súlade s aktom o digitálnych službách a prípadne so smernicou o elektronickom obchode vrátane implementačného systému plánovaného v rámci IMI.

BERÚC DO ÚVAHY príspevky získané v rámci verejnej konzultácie a súvisiace hodnotenia úradu, ako je uvedené nižšie:

Všeobecné pripomienky

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Všetky subjekty, ktoré sa zúčastňujú na konzultácii, vítajú predmetné navrhované nariadenie, ktorého cieľom je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany talianskych



používatel'ov v súvislosti s obsahom používaným prostredníctvom služieb platforiem na zdieľanie videí.

Jeden subjekt dúfa, že kritériá na identifikáciu videí, na ktoré sa majú vzťahovať reštriktívne opatrenia, budú rovnako prísne ako kritériá rozhlasového a televízneho systému.

Iný subjekt poukazuje na určité kritické otázky týkajúce sa koordinácie návrhu nariadenia so smernicou 2010/13/EÚ o audiovizuálnych mediálnych službách, ktorá bola následne zmenená smernicou 2018/1808, s aktom o digitálnych službách, so smernicou o elektronickom obchode a všeobecnejšie so zásadou krajiny pôvodu. V prvom rade subjekt poznamenáva, že hoci je návrh nariadenia inšpirovaný článkom 3 smernice ES, kvalifikuje sa ako vnútroštátne pravidlo, ktorého prijatie nie je stanovené – a v skutočnosti je výslovne vylúčené – smernicou AVMS a nie je potrebné s ohľadom na existenciu ustanovení legislatívneho dekrétu č. 70/03, ktoré sú vyčerpávajúce, okamžite uplatniteľné a ktoré sa plne prekrývajú s uvedeným návrhom. V prípade iného hľadiska navyše rovnaký subjekt poukazuje na kritické otázky týkajúce sa koordinácie medzi návrhom nariadenia a aktom o digitálnych službách. V tejto súvislosti cituje odôvodnenie 9 uvedeného nariadenia, podľa ktorého sa členským štátom zakazuje prijímať dodatočné vnútroštátne požiadavky týkajúce sa záležitostí, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti samotného nariadenia, pokiaľ sa to v ňom výslovne nestanovuje, keďže by to malo vplyv na priame a jednotné uplatňovanie plne harmonizovaných pravidiel uplatniteľných pre poskytovateľov sprostredkovateľských služieb v súlade s cieľmi samotného nariadenia. Subjekt skutočne poznamenáva, že rozsah pôsobnosti návrhu nariadenia by sa zrejme prekrýval s rozsahom pôsobnosti aktu o digitálnych službách, ktorý zahŕňa ochranu maloletých osôb a spotrebiteľov, ako aj boj proti nenávisťným prejavom alebo diskriminačnému obsahu. Napokon sa ten istý subjekt domnieva, že návrh nariadenia predstavuje nezrovnalosť, pokiaľ ide o súlad so zásadou krajiny pôvodu uvedenou v článku 3 smernice o elektronickom obchode, podľa ktorej členský štát nemôže obmedziť slobodu poskytovania danej služby informačnej spoločnosti v súvislosti s obsahom, ktorý sa má považovať len za „nebezpečný“, no nie nezákonný. Napokon v tejto súvislosti subjekt poznamenáva, že jediný výklad článku 41 ods. 7 TUSMA, ktorý je v súlade s právom Únie, je ten, ktorý obmedzuje rozsah jeho pôsobnosti len na obsah predstavujúci protiprávne konanie. Odlišný výklad by bol v skutočnosti v rozpore so zásadou krajiny pôvodu a zákazom gold-plating. V dôsledku toho navrhuje lepšie špecifikovať rozsah pôsobnosti právnych predpisov, pričom by sa obsah, ktorý je predmetom obmedzenia, jasne vzťahoval na kategóriu obsahu, ktorý je v rozpore s talianskymi zákonmi.

Iný subjekt zdôrazňuje potrebu dodržiavať zásady európskeho práva ako základného nástroja riadneho fungovania jednotného trhu s cieľom uprednostniť európskych a talianskych používateľov; v pozícii platformy na zdieľanie videí navyše zdôrazňuje, že prijal mimoriadne prísne normy týkajúce sa reklamy, ktoré sa vzťahujú na všetkých používateľov vrátane maloletých osôb a ktoré kladú veľmi vysoké štandardy na platenú



reklamu. Zdôrazňuje význam harmonizácie ako kľúčovej zásady na zabezpečenie toho, aby online služby a spotrebiteľia mohli využívať skutočný digitálny jednotný trh EÚ.

Napokon iný subjekt zdôrazňuje dôležitosť ustanovení zavedených predmetným nariadením, najmä pokiaľ ide o nový postup zameraný na odstraňovanie nezákonného obsahu, v ktorom sa v naliehavých prípadoch predpokladá nová možnosť priameho zásahu zo strany Úradu pre reguláciu komunikácií, a vo všetkých ostatných prípadoch regulačného úradu krajiny, v ktorej je platforma na zdieľanie zriadená. Z tohto dôvodu sa domnieva, že je potrebné šíriť ho v čo najširšom rozsahu, a to aj prostredníctvom podpory spotrebiteľských združení s cieľom zvýšiť informovanosť používateľov o obsahu tohto nariadenia.

Pripomienky úradu

Pokiaľ ide o obavy týkajúce sa koordinácie medzi predmetným nariadením a hlavnými európskymi nariadeniami, ktoré sú v ňom uvedené (akt o digitálnych službách, smernica o elektronickom obchode, smernica AVMS), na úvod sa pripomína, že práve vnútroštátny zákonodarca zveril pri transpozícii smernice 2018/1808 úradu túto právomoc v článku 41 zákona TUSMA. V tejto súvislosti treba poznamenať, že zákonodarca výslovne odkázal na postupy stanovené v článku 5 legislatívneho dekrétu 70/03.

Treba tiež poznamenať, že návrh nariadenia predložený na verejnú konzultáciu bol oznámený Európskej komisii, ktorá napriek tomu, že požiadala o objasnenie, nezistila žiadny rozpor s právnymi predpismi EÚ. Okrem toho, ako zdôraznila Európska komisia, stanovuje predmetné nariadenie iba zásah v určitých prípadoch osobitne vymedzených v článku 41 ods. 7 legislatívneho dekrétu č. 208/2021, a to na tieto účely: „a) ochrana maloletých osôb pred obsahom, ktorý môže uškodiť ich fyzickému, duševnému alebo morálnemu vývoju [...]; b) boj proti podnecovaniu k rasovej, sexuálnej, náboženskej alebo etnickej nenávisti a proti porušovaniu ľudskej dôstojnosti a c) ochrana spotrebiteľov vrátane investorov“.

Pokiaľ ide o obavy týkajúce sa súladu so zásadou krajiny pôvodu, opakuje sa, že nariadenie je založené na smernici 2000/31/ES o elektronickom obchode, podľa ktorej môže každý členský štát za určitých podmienok obmedziť voľný pohyb informačných služieb z iného štátu, pokiaľ ide o danú službu informačnej spoločnosti. Predovšetkým podľa článku 3 ods. 4 uvedenej smernice musia byť opatrenia, ktoré môže členský štát prijať: i) nevyhnutné z viacerých identifikovaných dôvodov (verejný záujem, ochrana zdravia obyvateľstva, verejná bezpečnosť a ochrana spotrebiteľov vrátane investorov), ii) prijaté proti určitej službe informačnej spoločnosti, ktorá škodí cieľom uvedeným v bode 1) alebo ktorá predstavuje skutočné a závažné riziko ich poškodenia, a iii) primerané týmto cieľom. V takýchto prípadoch sa v právnych predpisoch stanovuje, že členský štát musí pred prijatím príslušných opatrení a bez toho, aby boli dotknuté súdne konania vrátane tých vyšetrovacích alebo úkony vykonávané v rámci vyšetrovania trestných činov, najprv požiadať členský štát, v ktorom má subjekt sídlo, aby zasiahol;



ak tento neprijal opatrenia alebo opatrenia nie sú vhodné, musí oznámiť Komisii a členskému štátu svoj zámer takéto opatrenia prijať.

V uvedenom článku 3 ods. 5 sa tiež stanovuje možnosť sa v naliehavých prípadoch od týchto podmienok odchýliť. Za týchto okolností sa všetky prijaté opatrenia musia čo najskôr oznámiť Komisii a členskému štátu, v ktorom má subjekt sídlo alebo sa predpokladá, že v ňom má sídlo, spolu s naliehavými záležitosťami.

Na základe týchto predpokladov úrad prijal nariadenie zamerané na ochranu autorských práv v elektronických komunikačných sieťach pripojené k uzneseniu č. 680/13/CONS, ktoré upravuje aj zásahy úradu pri protiprávných činoch, ktorých sa dopustili subjekty so sídlom mimo Talianska. Treba pripomenúť, že uvedené nariadenie bolo oznámené aj Európskej komisii a schválil ho správny súd.

S osobitným odkazom na koordináciu medzi predmetným nariadením a aktom o digitálnych službách treba poznamenať, že článkom 6 aktu o digitálnych službách (ktorý nahradil článok 14 smernice o elektronickom obchode), ktorý je venovaný pravidlám a predpisom upravujúcim „uchovávanie informácií“, nie je dotknutá možnosť justičného alebo správneho orgánu požiadať v súlade s právnym systémom členského štátu poskytovateľa služieb, aby ukončil porušovanie predpisov alebo mu zabránil.

V tejto súvislosti treba poznamenať, ako už uviedla samotná Európska komisia, že nové ustanovenia sa uplatňujú v súlade s obmedzeniami stanovenými v akte o digitálnych službách a v rámci nich. Úrad predovšetkým v súlade s tým, čo uviedla Európska komisia, odkazuje najmä na odôvodnenie 38 aktu o digitálnych službách, podľa ktorého *„príkazy konať proti nezákonnému obsahu a poskytovať informácie podliehajú pravidlám, ktoré chránia právomoc členského štátu, v ktorom je dotknutý poskytovateľ služieb usadený, a v určitých prípadoch pravidlám stanovujúcim možné výnimky z tejto právomoci stanovené v článku 3 smernice 2000/31/ES, no len ak sú splnené podmienky uvedeného článku. Keďže predmetné príkazy sa týkajú konkrétnych položiek nezákonného obsahu a informácií, ktoré sú určené poskytovateľom sprostredkovateľských služieb so sídlom v inom členskom štáte, v zásade neobmedzujú slobodu týchto poskytovateľov poskytovať služby cezhranične. Preto sa na tieto príkazy nevzťahujú pravidlá stanovené v článku 3 smernice 2000/31/ES vrátane pravidiel týkajúcich sa potreby odôvodniť opatrenia odchyľujúce sa od právomoci členského štátu, v ktorom je poskytovateľ služieb usadený, určitými osobitnými dôvodmi a pravidlami týkajúcich sa oznamovania takýchto opatrení“.*

Keďže podľa článku 8 aktu o digitálnych službách sa neukladá všeobecná monitorovacia povinnosť ani povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti alebo okolnosti naznačujúce nezákonnú činnosť v súvislosti s digitálnymi platformami, tým preto nie je dotknutá možnosť úradu požadovať od poskytovateľa sprostredkovateľských služieb, aby zabránil porušovaniu predpisov alebo takéto porušenie zastavil, a to v súlade s ustanoveniami článku 6 ods. 4 aktu o digitálnych službách.



Navyše aj s ohľadom na diskusie s Komisiou s cieľom zabezpečiť maximálne zosúladienie s postupmi stanovenými v akte o digitálnych službách sa považuje za vhodné stanoviť, že úrad ako koordinátor digitálnych služieb pre Taliansko (podľa článku 15 zákonného dekrétu č. 123 zo 16. septembra 2023, ktorý bol zmenený, v znení zmien, zákonom č. 159 z 15. novembra 2023) zašle podľa článku 9 ods. 4 aktu o digitálnych službách prijatý príkaz všetkým koordinátorom digitálnych služieb prostredníctvom systému zriadeného podľa článku 85 aktu o digitálnych službách.

K definíciám uvedeným v článku 1

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Jeden subjekt navrhuje na účely uvedené v ustanovení, ktoré je predmetom konzultácie, vypustiť v článku 1 písm. f) výraz „*okrem tzv. gifov*“, keďže, ako je dobre známe, sú gify (angl. graphics interchange format) série obrázkov, ktoré možno definovať len prostredníctvom ich formátu a ktoré môžu mať značnú dĺžku. Konkrétne poznamenáva, že aj gify s dĺžkou 10 alebo 20 sekúnd môžu sprostredkovať škodlivý obsah, a okrem toho rovnaké pravidlo uvádza, že na účely definície sa nemá zohľadňovať dĺžka trvania programu.

Pripomienky úradu

Pokiaľ ide o návrh vypustiť odkaz na *gify* z definície programu a všeobecnejšie rozšíriť nariadenie aj na tieto obrázky, treba poznamenať, že toto znenie (ktoré ich výslovne vylučuje) priamo stanovil taliansky zákonodarca v článku 3 ods. 1 písm. g) legislatívneho dekrétu 208/2023 s osobitným odkazom na definíciu „programu“. Toto začlenenie bolo navyše voľbou talianskeho zákonodarcu počas transpozície smernice EÚ 2018/1808, a to aj v súlade s tým, čo je uvedené v odôvodnení 6 danej smernice.

K subjektívnym kritériám identifikácie obsahu určeného talianskej verejnosti uvedeným v článku 3

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Pokiaľ ide o kritériá identifikácie, ktorých cieľom je určiť, či je obsah určený talianskej verejnosti, jeden subjekt uvádza, že sú v rozpore s článkom 41 ods. 8 a 9 konsolidovaného zákona a zároveň sa zdajú byť všeobecné a príliš široké. Predovšetkým zdôrazňuje, že primárne právne predpisy neposkytujú úradu právomoc vymedziť kritériá identifikácie obsahu určeného talianskej verejnosti. V tejto súvislosti poznamenáva, že článok 41 ods. 9 konsolidovaného zákona iba obmedzuje regulačné právomoci úradu na „*postup prijímania opatrení uvedených v odseku 7*“ bez toho, aby bolo uvedené stanovenie kritérií, na základe ktorých sa identifikuje obsah určený talianskej verejnosti. Na druhej strane rovnaký subjekt poznamenáva, že by ustanovenie série prvkov vnútroštátnym zákonodarcom podľa všetkého vyžadovalo, aby sa obsah určený talianskej verejnosti posudzoval v závislosti od posúdenia, ktoré je potrebné vykonávať od prípadu k prípadu.



Rovnaký subjekt tiež tvrdí, že zásah úradu by sa podľa jeho názoru neobmedzoval na objasnenie ustanovení primárnych právnych predpisov, no mal by až neprimerane inovatívny charakter. Na jednej strane poznamenáva, že ustanovenie, podľa ktorého splnenie hoci len jedného z kritérií uvedených v článku 3 postačuje na to, aby bol obsah považovaný za určený talianskej verejnosti, je v rozpore s článkom 41 ods. 8 TUSMA, ktorý však ako príklad uvádza, naopak, viacero kritérií. Na druhej strane sa domnieva, že sa návrhom nariadenia zavádzajú kritériá, ktoré nesúvisia s primárnym predpisom, pričom niektoré podľa jeho názoru nie sú pre predmetné posúdenie relevantné. Osobitne rovnaký subjekt poznamenáva, že skutočnosti, keď poskytovateľ VSP generuje príjmy v Taliansku alebo poskytuje používateľské rozhranie v taliančine či sprístupňuje taliančinu ako jazyk na používanie platformy, sú všetky irelevantné pre posúdenie toho, či je určitý obsah vytvorený používateľmi a umiestnený na tejto platforme určený talianskej verejnosti. Naproti tomu poznamenáva, že uplatňovanie kritérií pre poskytovateľa VSP pôsobiaceho v rôznych krajinách EÚ by de facto zahrnulo všetok obsah dostupný na platforme do rozsahu pôsobnosti návrhu nariadenia, čo by bolo v rozpore s rovnakým odôvodnením článku 41 ods. 7 konsolidovaného zákona. Rovnaký subjekt preto navrhuje celé ustanovenie vypustiť.

Pripomienky úradu

Pokiaľ ide o výnimku, podľa ktorej by primárna právna úprava výslovne neudeľovala úradu právomoc vymedziť kritériá na určenie toho, či sú program, video vytvorené používateľmi alebo audiovizuálne komerčné oznámenie určené talianskej verejnosti, sa predbežne uvádza, že Agcom ako nezávislý správny orgán poverený reguláciou a dohľadom nad príslušnými oblasťami pôsobnosti vykonáva svoje právomoci funkčným spôsobom, ktorý čo najefektívnejšie uspokojí verejný záujem, ktorý je základom pravidiel priznávajúcich právomoc. V tomto zmysle môže prijať nariadenia alebo výkladové usmernenia zamerané na lepšie objasnenie rozsahu pôsobnosti ustanovení primárneho práva. V tomto prípade už zákonodarca určil kritériá, aj keď len ako príklad, na základe ktorých sa úrad rozhodol sformulovať ďalšie výkladové usmernenia bez toho, aby bola dotknutá možnosť posúdiť prípady podľa jednotlivých prípadov.

S osobitným odkazom na skutočnosť, že sa úrad rozhodol zväžiť kritériá živého vysielania identifikované ako alternatívne a nie kumulatívne s cieľom určiť, či sú program, video vytvorené používateľmi alebo audiovizuálne komerčné oznámenie šírené poskytovateľom so sídlom v inom členskom štáte určené talianskej verejnosti, treba poznamenať, že táto voľba je založená práve na čisto vysvetľujúcom a ilustratívnom rozsahu daného zoznamu.

Napokon, pokiaľ ide o pripomienky týkajúce sa kritéria týkajúceho sa príjmov, je potrebné pripomenúť, že toto kritérium zahrnul priamo vnútroštátny zákonodarca.



K správam pre úrad stanoveným v článku 6

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Jeden subjekt sa obáva možného prekryvania konaní v rámci úradu a súdnych konaní týkajúcich sa rovnakého audiovizuálneho obsahu. Predovšetkým poznamenáva, že hoci sa v návrhu nariadenia stanovuje, že konanie pred úradom nemožno začať alebo v takom konaní nemožno pokračovať, ak pred súdnym orgánom prebieha konanie v súvislosti s rovnakým obsahom v zmysle článku 6 ods. 4, povinnosť úradu Agcom zdržať sa nastáva podľa neho iba vtedy, ak sa konanie týka rovnakého obsahu a začalo sa medzi rovnakými účastníkmi konania. V tejto súvislosti poznamenáva, že s ohľadom na to, že ide o konania založené na ochrane verejného záujmu, totožnosť subjektu, ktorý žiada o odstránenie určitého obsahu, nie je prvoradá, na rozdiel od totožnosti obsahu, o ktorý ide v predmetnom konaní, a poskytovateľa VSP, ktorý ho hostí. Preto sa domnieva, že by súdne konania týkajúce sa rovnakého poskytovateľa VSP, ale inej protistrany, v každom prípade mali viesť k pôvodnej alebo následnej neprípustnosti konania v súlade so zásadou *ne bis in idem*.

Pripomienky úradu

Pokiaľ ide o pripomienky týkajúce sa rizika možného prekryvania sa konaní v rámci úradu a súdnych konaní týkajúcich sa rovnakého audiovizuálneho obsahu, súhlasíme s predloženým návrhom. S ohľadom na to, že sú konania týkajúce sa odstránenia obsahu z platformy na zdieľanie videoobsahu založené na ochrane verejného záujmu, je nesporné, že nie je relevantná totožnosť subjektu žiadajúceho o odstránenie obsahu, no relevantná je totožnosť obsahu, ktorý je predmetom rovnakého konania.

K predbežnému vyšetrovaciemu konanou pred riaditeľstvom uvedeným v článku 8

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Pokiaľ ide o predbežné vyšetrovacie konanie pred úradom, a najmä pred príslušným riaditeľstvom, na ktoré sa vzťahuje článok 8 návrhu nariadenia, sa subjekt domnieva, že je časový rámec predbežného vyšetrovacieho konania pred riaditeľstvom príliš dlhý a navrhuje výrazné skrátenie lehôt. Zvlášť navrhuje, aby sa správne konanie ukončilo do 5 namiesto do 30 dní, pričom by sa malo pozastaviť na obdobie maximálne 5 namiesto 15 dní. Okrem toho sa v súvislosti s lehotami na spontánne prispôbenie navrhuje povoliť iba 2 namiesto 5 dní a prípadné predĺženie umožniť v trvaní maximálne 3 namiesto 5 dní. Navrhované zmeny, poznamenáva subjekt, sú potrebné, keďže cieľom postupu je odstrániť obsah považovaný za škodlivý pre psychický a fyzický vývoj maloletých osôb, porušujúci ľudskú dôstojnosť a podnecujúci nenávisť, a preto musí byť rýchlym a účinným nástrojom, ktorý možno použiť na ochranu takýchto právnych



situácií a záujmov, pričom poskytuje časové rámce, aby sa zabránilo spôsobeniu vážnej a nenapraviteľnej ujmy používateľom a ich právam.

Na druhej strane vyjadruje iný subjekt vážne pochybnosti, pokiaľ ide o stanovenie prísnych lehôt pre poskytovateľov platforiem na zdieľanie videí. Predovšetkým poznamenáva, že uvedenie prísnych a stanovených časových lehôt by bolo v rozpore s prístupom európskeho zákonodarcu, ktorý sa tak v smernici o elektronickom obchode, ako aj v akte o digitálnych službách – a najmä v článku 9 venovanom príkazom zameraným na konanie proti nezákonnému obsahu vydaným vnútroštátnymi justičnými alebo správnymi orgánmi – vyhol zavedeniu vopred stanovených lehôt práve preto, aby sa ponechal priestor na individuálne posúdenie, a to aj na základe povahy obsahu a iných faktických okolností, aby sa umožnilo presnejšie vyváženie záujmov a znížilo sa riziko ohrozenia slobody prejavu na internete. Navrhuje preto odstrániť akýkoľvek odkaz na osobitné lehoty pre poskytovateľov VSP stanovené v článku 8 návrhu nariadenia a v súlade s ustanoveniami článku 9 aktu o digitálnych službách zachovať všeobecný odkaz na prijatie požadovaných opatrení „bez zbytočného odkladu“. Ten istý subjekt poznamenáva, že podľa článku 8 ods. 5 je úrad Agcom povinný konanie ukončiť len vtedy, ak navrhovateľ začne súdne konanie. Na druhej strane poukazuje na neexistenciu ustanovenia pre poskytovateľa, ktorý by chcel začať súdne konanie proti používateľovi, ktorý nahral na platformu údajne porušujúci obsah. Preto navrhuje, aby došlo k náležitej zmene.

Pripomienky úradu

Pokiaľ ide o požiadavku na skrátenie stanovených lehôt konania, treba poznamenať, že boli vymedzené tak, aby sa zabezpečila primeraná rovnováha medzi rôznymi dotknutými záujmami a súčasne účinná ochrana používateľov v súlade s procesnými zárukami, a tiež aby sa zohľadnila potreba úradu vykonať potrebné prešetrenie. Preto s odkazom na to, čo už bolo uvedené v súvislosti s lehotami pre poskytovateľov služieb zdieľania videí potrebnými na vykonanie odstránenia, treba poznamenať, že tu stanovené lehoty nie sú povinné a slúžia na zabezpečenie istoty v správnom konaní.

S ohľadom na pripomienky rôznych subjektov zapojených do konzultácií a s ohľadom na efektívnosť a účinnosť správneho konania sa však lehoty na dokončenie činností overovania pred vyšetrovaním skrátiť z dvanástich na päť dní (pôvodný článok 5 ods. 4). Podobne sa v prípade spontánneho prispôbenia zo strany poskytovateľa platformy na zdieľanie videí uvedeného v článku 8 ods. 3, a to aj na základe ustanovení nariadenia o boji proti online pirátstvu (uznesenie 680/13/CONS, v znení zmien), stanovilo, že sa konanie skončí rozhodnutím riaditeľa o zamietnutí. Príslušný kolektívny orgán je pravidelne informovaný o takýchto podaniach.

S osobitným odkazom na lehoty konania, s ohľadom na prijaté pripomienky a s prihliadnutím na potrebu v určitých prípadoch postupovať získaním informácií týkajúcich sa správneho konania, sa považuje za vhodné v článku 11 výslovne stanoviť, že všetky žiadosti o informácie, ktoré sú potrebné, pozastavia lehoty konania uvedeného v článku 8. Napokon, pokiaľ ide o lehotu na dokončenie konania s ohľadom na prijaté



pripomienky a s ohľadom na efektívnosť a účinnosť správneho konania, sa príslušné lehoty skrátiť z 30 na 15 dní.

Ku konečným opatreniam uvedeným v článku 9

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Pokiaľ ide o ustanovenie venované konečným opatreniam, ktoré môže dozorný úrad prijať, sa dva subjekty domnievajú, že lehoty stanovené v článku 9.2 návrhu nariadenia na vykonanie opatrenia úradu zo strany poskytovateľa platformy na zdieľanie videí (odstránenie obsahu) sú až extrémne závažné, keďže by to podnietilo nadmerné odstraňovanie potenciálne legítimného obsahu a v každom prípade by to bolo v rozpore so zásadami stanovenými v akte o digitálnych službách. Zvlášť poznamenávajú, že akt o digitálnych službách preddefinované lehoty na odstránenie obsahu nestanovuje preto, že by to mohlo ohroziť slobodu prejavu a neumožnilo by to uznať rozdiely medzi rôznymi druhmi obsahu. Napokon poznamenávajú, že poskytnutie lehôt uplatniteľných len na vnútroštátnej úrovni by ohrozilo cieľ aktu o digitálnych službách, ktorým je vytvorenie harmonizovaného rámca na reguláciu obsahu, a mohlo by spôsobiť právnu neistotu v prípade spoločností pôsobiacich v Európe. Navrhujú preto z návrhu nariadenia odstrániť ustanovenie o lehotách na odstránenie obsahu a zosúladiť ho s duchom a literou aktu o digitálnych službách, podľa ktorého musia poskytovatelia sprostredkovateľských služieb splniť príkaz na odstránenie obsahu „bez zbytočného odkladu“.

Subjekt, s osobitným odkazom na príkaz vydaný úradom poskytovateľovi služieb zdieľania obsahu (podľa článku 9 ods. 2 návrhu nariadenia), navrhuje stanoviť identifikáciu obsahu prostredníctvom príslušnej webovej adresy tak, ktorou by sa jednoznačne identifikoval. V tejto súvislosti a s odkazom na ustanovenia článku 9 aktu o digitálnych službách (podľa ktorého „členské štáty zabezpečia, aby v prípade, že sa príkaz uvedený v odseku 1 zašle poskytovateľovi, splňal aspoň tieto podmienky: a) uvedený príkaz obsahuje tieto prvky: [...] iv) jasné informácie umožňujúce poskytovateľovi sprostredkovateľských služieb identifikovať a lokalizovať dotknutý nezákonný obsah, ako napríklad jeden alebo viac presných webových adries a v prípade potreby aj dodatočné informácie“) poznamenáva, že webová adresa je jediný spôsob, ako jednoznačne identifikovať presnú elektronickú lokalitu obsahu, na ktorý sa vzťahujú opatrenia úradu, a umožniť tak poskytovateľovi služieb zdieľania videí, aby tento obsah posúdil a bezodkladne prijal vhodné opatrenia.

Subjekt sa domnieva, že opatrenie, ktoré úrad môže prijať podľa článku 9 návrhu nariadenia, je príliš všeobecné a široké („akékoľvek opatrenie vrátane odstránenia vhodné na zabránenie prístupu talianskej verejnosti k obsahu, ktorý sa považuje za v rozpore s účelmi stanovenými v článku 4“); rovnaký subjekt poznamenáva, že by takýto široký rozsah pôsobnosti mohol viesť k nadmerne zaťažujúcim, neprimeraným alebo svojvoľným príkazom, ako sú napríklad monitorovacie povinnosti (výslovne zakázané



smernicou o elektronickom obchode, smernicou AVMS a aktom o digitálnych službách) alebo blokovacie povinnosti, ktoré nie sú úmerné rozsahu porušenia (napr. blokovanie celých kanálov pri obmedzených alebo menších porušeniach), alebo povinnosti, ktoré sú technicky neuskutočniteľné (na úkor rovnakého cieľa, ktorý chce TUSMA dosiahnuť). Okrem toho sa v návrhu nariadenia nestanovujú podrobné informácie o prvkoch, ktoré musí reštriktívny príkaz vydaný úradom nevyhnutne obsahovať, čo je v rozpore so zásadou právnej istoty. Takéto príkazy by podľa rovnakého subjektu mali obsahovať rovnaké prvky ako tie, ktoré sú stanovené v článku 9 aktu o digitálnych službách, vrátane úplného zdôvodnenia vysvetlenia, prečo by informácie predstavovali nezákonný obsah, s odkazom na jedno alebo viaceré konkrétne ustanovenia práva Únie alebo vnútroštátneho práva, ktoré sú v súlade s rovnakým právom.

Pripomienky úradu

Pokiaľ ide o pripomienky účastníkov konzultácie týkajúce sa určenia konkrétnych lehôt na vykonanie opatrenia úradu zo strany poskytovateľa platformy na zdieľanie videí, opakuje sa to, čo už bolo uvedené vyššie. Najmä s ohľadom na to, že ide len o nepovinné a nezáväznú lehodu, sa považuje za vhodné zachovať ustanovenie dokumentu predloženého na konzultáciu. Okrem toho sa opätovne uvádza, že to isté sa nezdá byť v rozpore so znením, ktoré použil európsky zákonodarcia v akte o digitálnych službách s ohľadom na jeho nepovinný charakter.

Pokiaľ ide o žiadosť o uvedenie presnej webovej adresy obsahu v príkaze, ako aj s ohľadom na to, čo uviedla Európska komisia, sa považuje za vhodné stanoviť, aby príkaz zaslaný poskytovateľom platformy na zdieľanie videí spĺňal podmienky stanovené v článku 9 ods. 2 písm. a) bode iv) aktu o digitálnych službách, ktorý sa týka zahrnutia jasných informácií, napríklad jednej alebo viacerých presných webových adries, a v prípade potreby dodatočných informácií, ktoré poskytovateľovi platformy na zdieľanie videí umožnia identifikovať a lokalizovať predmetný nezákonný obsah. Okrem toho sa s ohľadom na osobitné minimálne podmienky, ktoré musia správne príkazy spĺňať, aby poskytovateľom sprostredkovateľských služieb vznikala povinnosť informovať príslušné orgány o následných opatreniach prijatých v nadväznosti na takéto príkazy, ako poznamenala Komisia, v nariadení stanovuje, že sa príkazy majú zasielať v súlade s informáciami uvedenými v článku 9 ods. 2 písm. c) aktu o digitálnych službách.

Pokiaľ ide o obavy, ktoré subjekt vyjadril v súvislosti s obsahom príkazu úradu týkajúceho sa platformy služieb zdieľania videí, treba poznamenať, že sú príkazy v každom prípade presné a konkrétne. Ako je dobre známe, v článku 8 aktu o digitálnych službách sa zakazuje uloženie všeobecnej monitorovacej povinnosti alebo aktívnej povinnosti zisťovania skutočností. Na druhej strane však článkom 6 rovnakého aktu nie je dotknutá možnosť justičného alebo správneho orgánu požiadať v súlade s právnym



systémom členského štátu poskytovateľa služieb, aby ukončil porušovanie predpisov alebo mu zabránil, ako je to v prerokúvanej veci. Pokiaľ ide o obavy z neprimeranosti príkazu, pripomína sa, že sa tento príkaz, ktorý je vyjadrením administratívnej právomoci, premieta do prijatia správneho aktu, ktorý musí byť nielen odôvodnený, ale aj primeraný sledovanému cieľu. Okrem toho je potrebné poznamenať, že všetky opatrenia prijaté úradom možno napadnúť pred príslušným sudcom.

Napokon, s cieľom zabezpečiť maximálnu transparentnosť a harmonizáciu s postupmi aktu o digitálnych službách bolo v súlade s článkom 9 ods. 4 aktu o digitálnych službách prijaté ustanovenie o zaslaní príkazu poskytovateľovi VSP aj koordinátorom digitálnych služieb ostatných členských štátov.

K postupu podávania správ príslušnému vnútroštátnemu orgánu uvedenému v článku 10

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Jeden subjekt oceňuje postup navrhovaný v návrhu nariadenia, v ktorom sa stanovuje oznámenie Európskej komisii a príslušnému vnútroštátnemu orgánu, t. j. orgánu členského štátu, v ktorom má (alebo sa predpokladá, že má) poskytovateľ platformy na zdieľanie videí svoje sídlo. Poznamenáva však, že lehoty stanovené v nariadení, najmä v článku 10 ods. 2 návrhu nariadenia na koordináciu úradu Agcom s príslušným vnútroštátnym orgánom členského štátu, v ktorom má poskytovateľ sídlo, sú príliš prísne. V tejto súvislosti navrhuje odkazovať na formuláciu používanú v memorande o porozumení (Memorandum of Understanding, MOU) skupiny ERGA, v ktorom sa používa výraz „bez zbytočného odkladu“ namiesto presného označenia lehoty, v rámci ktorej treba odpovedať.

Na druhej strane iný subjekt poznamenáva, že sú lehoty na zásah, ktoré sú v nich stanovené, neprimerané a môžu spôsobiť oneskorenie zásahu talianskeho orgánu alebo zahraničného orgánu, a teda ich možno považovať za neúčinné. V tejto súvislosti navrhuje zahrnúť zjednodušený postup spolupráce medzi týmito dvoma orgánmi zavedením dočasných právomocí, ktoré „sú za okolností osobitného potvrdenia škodlivosti obsahu, ktorý je predmetom vyšetrovania, zamerané na preventívne odstránenie tohto obsahu, kým sa nevymedzí postup“.

Pripomienky úradu

Pokiaľ ide o obavy niektorých účastníkov konzultácie, treba poznamenať, že sa lehoty, ktoré sú tu stanovené, majú chápať len ako nepovinné a nezáväznú. V tejto súvislosti nepovažujeme za vhodné akceptovať predložený návrh na použitie rovnakého znenia, ktoré už bolo stanovené v akte o digitálnych službách, pretože zahrnutie lehoty, hoci nepovinné, zabezpečuje väčšiu istotu konania úradu v záujme všetkých zúčastnených subjektov.



Okrem toho, pokiaľ ide o postup spolupráce medzi orgánmi rôznych členských štátov, v súlade s pripomienkami Komisie k vydávaniu opatrení proti cezhraničnému poskytovateľovi v zmysle článku 3 smernice o elektronickom obchode, sa v nariadení považuje za vhodné objasniť, že všetky oznámenia adresované orgánom ostatných členských štátov a Komisii v súvislosti s oznámením adresovaným príslušnému vnútroštátnemu orgánu sa uskutočňujú prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu pre administratívnu spoluprácu, ako sa uvádza v nariadení (EÚ) č. 1024/2012 (systém IMI).

K sankčnému dohľadu uvedenému v článku 12

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Jeden subjekt navrhuje výslovne stanoviť, že v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje predmetné nariadenie, nemožno uložiť správne peňažné sankcie, pretože článok 41 konsolidovaného zákona neudeľuje žiadnu sankciu poskytovateľom služieb zdieľania videí so sídlom v inom členskom štáte. V podobnom zmysle prispieva aj článok 41 ods. 13 konsolidovaného zákona, ktorý stanovuje, že „v prípade porušenia článkov 41 a 42 poskytovateľom platformy na zdieľanie videí so sídlom v inom členskom štáte môže úrad zaslať príslušnú správu národnému regulačnému orgánu daného členského štátu.“ Navrhuje preto vypustiť článok 12 ods. 1 predmetného nariadenia alebo uviesť osobitný odkaz na ustanovenia tohto sankčného nariadenia vzťahujúce sa na predmetné nariadenie s ohľadom na neexistenciu právomoci úradu ukladať sankcie.

Pripomienky úradu

Pokiaľ ide o žiadosť o vypustenie odkazu na procesný poriadok o správnych pokutách a záväzkoch úradu, treba poznamenať, že predmetné nariadenie je procedurálnym nariadením, ktorým sa nezavádzajú nové a odlišné sankcie od ustanovení primárnej právnej úpravy. V prípade nesplnenia vydaného príkazu má Úrad v každom prípade možnosť postupovať podľa článku 1 ods. 31 zákona č. 249/1997.

K nadobudnutiu účinnosti nariadenia

Hlavné pozície zúčastnených subjektov

Jeden subjekt navrhuje stanoviť lehotu nasledujúcu po uverejnení nariadenia, až po uplynutí ktorej toto nadobudne účinnosť. Cieľom je umožniť poskytovateľom platforiem na zdieľanie videí prispôbiť sa nariadení obsiahnutým ustanoveniam.

Pripomienky úradu



Po prijatí predloženej požiadavky, s ktorou súhlasíme, a s ohľadom na úpravy potrebné na zabezpečenie včasného plnenia príkazov na odstránenie nezákonného obsahu poskytovateľmi platforiem na zdieľanie videí, úrad stanovuje 30-dňovú lehotu na nadobudnutie účinnosti nariadenia.

S OHĽADOM NA TO, že je okrem toho vhodné doplniť predmetné nariadenie o vyššie uvedené spolu s osobitným odkazom na nariadenie (EÚ) 2022/2065 (akt o digitálnych službách) a na informačný systém o vnútornom trhu pre administratívnu spoluprácu (systém IMI), ako aj vykonať niektoré formálne objasnenia a zmeny v záujme väčšej procesnej jednoznačnosti pri vykonávaní predbežného vyšetrovacieho konania a pri manažmente správ zo strany úradu,

S OHĽADOM NA TO, že je vo svetle pripomienok zainteresovaných strán v rámci verejnej konzultácie a pripomienok Európskej komisie potrebné zmeniť a doplniť návrh nariadenia predložený na konzultáciu v rámci obmedzení a z dôvodov uvedených vyššie,

PO VYPOČUTÍ správy predsedu,

TÝMTO NARIAĐUJE

Jediný článok

1. Týmto sa schvaľuje nariadenie „*ktorým sa vykonáva článok 41 ods. 9 legislatívneho dekrétu č. 208 z 8. novembra 2021 o programoch, videách vytvorených používateľmi alebo audiovizuálnych komerčných oznámeniach určených talianskej verejnosti a šírených platformou na zdieľanie videí, ktorej dodávateľ má sídlo v inom členskom štáte*“, ako sa uvádza v prílohe A k tomuto uzneseniu, ktorá tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť.

Proti tomuto uzneseniu možno podať námietku do šesťdesiatich dní od jeho uverejnenia na regionálnom správnom súde v Laziu.

Toto uznesenie sa uverejňuje na webovom sídle úradu a nadobúda účinnosť 30 dní po uverejnení.

V Ríme 22. novembra 2023

PREDSEDA
Giacomo Lasorella

Na potvrdenie súladu uznesenia
GENERÁLNA TAJOMNÍČKA
Giulietta Gamba



AUTORITÀ PER LE
GARANZIE NELLE
AGCOM COMUNICAZIONI

Príloha A k uzneseniu č. 298/23/CONS

NARIADENIE, KTORÝM SA VYKONÁVA ČLÁNOK 41 ODS. 9 LEGISLATÍVNEHO DEKRÉTU Č. 208 Z 8. NOVEMBRA 2021 O PROGRAMOCH, VIDEÁCH VYTVORENÝCH POUŽÍVATEĽMI ALEBO AUDIOVIZUÁLNYCH KOMERČNÝCH OZNÁMENIACH URČENÝCH TALIANSKEJ VEREJNOSTI A ŠÍRENÝCH PLATFORMOU NA ZDIEĽANIE VIDEÍ, KTOREJ DODÁVATEĽ MÁ SÍDLO V INOM ČLENSKOM ŠTÁTE

ČASŤ I

Článok 1

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa stanovujú tieto vymedzenia pojmov:
 - a) „TUSMA“ je: legislatívny dekrét č. 208 z 8. novembra 2021 o „vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1808 zo 14. novembra 2018, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa konsolidovaného zákona o poskytovaní audiovizuálnych mediálnych služieb s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu“,
 - b) „legislatívny dekrét“ je: dekrét č. 70 z 9. apríla 2003 o „o vykonávaní smernice 2000/31/ES o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode“,
 - c) „poskytovateľ služieb“ je: poskytovateľ služieb informačnej spoločnosti alebo fyzická alebo právnická osoba alebo neuznané združenie poskytujúce službu informačnej spoločnosti, konkrétne službu uvedenú v článku 1 ods. 1 písm. b) zákona č. 317 z 21. júna 1986 v znení legislatívneho dekrétu č. 223 z 15. decembra 2017 a následných zmien a doplnení,



- d) „služba platformy na zdieľanie videí“ je: služba, ako ju vymedzujú články 56 a 57 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pričom základný účel služby alebo jej oddeliteľnej časti alebo zásadná funkcia tejto služby je poskytovanie programov, videí vytvorených používateľmi alebo programov aj videí vytvorených používateľmi širokej verejnosti, za ktoré poskytovateľ platformy na zdieľanie videí nenesie redakčnú zodpovednosť, s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať prostredníctvom elektronických komunikačných sietí v zmysle článku 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES z 12. júla 2002, a ktorých organizáciu určuje poskytovateľ platformy na zdieľanie videí, a to aj automatickými prostriedkami alebo algoritmami, najmä prostredníctvom zobrazovania, označovania a radenia,
- e) „poskytovateľ platformy na zdieľanie videí“ je: fyzická alebo právnická osoba poskytujúca službu platformy na zdieľanie videí,
- f) „program“ je: séria animovaných obrázkov, či už so zvukom alebo bez zvuku, okrem tzv. *gif*, ktoré tvoria jeden prvok bez ohľadu na jeho trvanie v rámci harmonogramu alebo katalógu vytvoreného poskytovateľom mediálnej služby vrátane celovečerných filmov, videoklipov, športových podujatí, situačných komédií (sitcom), dokumentárnych filmov, detských programov a pôvodnej hranej tvorby,
- g) „video vytvorené používateľom“ je: séria animovaných obrázkov, či už so zvukom alebo bez zvuku, ktoré tvoria jeden prvok bez ohľadu na jeho trvanie, vytvorená používateľom a nahraná na platformu na zdieľanie videí tým istým alebo iným používateľom,
- h) „audiovizuálne komerčné oznámenie“ je: obrázky so zvukom alebo bez zvuku určené na priamu alebo nepriamu propagáciu tovaru, služieb alebo imidžu fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá vykonáva ekonomickú činnosť, okrem iného vrátane televíznej reklamy, sponzorstva, televíznej propagácie, televízneho nakupovania a umiestňovania produktov, ktoré sú začlenené alebo sprievodné v rámci programu alebo videa vytvoreného používateľom za odplatu alebo inú odmenu alebo na účely vlastnej propagácie,
- i) „spotrebiteľ“ je: každá fyzická osoba konajúca na iné účely, ako je jej obchodná, podnikateľská, remeselná alebo profesionálna činnosť,
- j) „používateľ“ je: fyzická alebo právnická osoba, ktorá na platforme na zdieľanie videí nahráva obsah uvedený v článku 3 ods. 1 písm. g) a h) TUSMA, konkrétne fyzická osoba, ktorá používa obsah prístupný prostredníctvom platformy na



zdieľanie videí,

- k) „investor“: retailový klient alebo retailový investor podľa legislatívneho dekrétu č. 58 z 24. februára 1998, ktorým sa ustanovuje konsolidovaný zákon o financiách, t. j. klient alebo investor, ktorý nie je profesionálnym klientom alebo profesionálnym investorom,
- l) „koordinátor digitálnych služieb v mieste sídla“ je: koordinátor digitálnych služieb členského štátu, v ktorom sa nachádza hlavné miesto podnikateľskej činnosti poskytovateľa sprostredkovateľských služieb alebo v ktorom má bydlisko alebo sídlo jeho právny zástupca,
- m) „úrad“: Úrad pre reguláciu komunikácií,
- n) „kolektívny orgán“: rada úradu,
- o) „riaditeľstvo“ a „riaditeľ“ sú: Riaditeľstvo pre digitálne služby úradu a (dočasný) *pro-tempore* riaditeľ,
- p) „kancelária“: organizačná jednotka druhej úrovne,
- q) „príslušný vnútroštátny úrad“: správny orgán alebo koordinátor digitálnych služieb členského štátu, v ktorom má poskytovateľ platformy na zdieľanie videí sídlo alebo sa predpokladá, že v ňom má sídlo, a ktorý je príslušný zaoberať sa prípadmi, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie,
- r) „osoba zodpovedná za konanie“ je: vedúci alebo úradník, ktorý je v súlade s pravidlami organizácie a činnosti úradu zodpovedný za vykonávanie vyšetrovacích činností a akýchkoľvek iných povinností súvisiacich s postupom uvedeným v tomto nariadení,
- s) „elektronické komunikačné siete“ sú: siete vymedzené v článku 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018,
- t) „sankčné nariadenie“ je: príloha A k uzneseniu č. 410/14/CONS o „Procesnom poriadku o správnych pokutách a záväzkoch“, naposledy zmenenému a doplnenému rozhodnutím č. 697/20/CONS,
- u) „smernica AVMS“ je: smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa



poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb, v znení zmien smernice Európskeho parlamentu a Rady 2018/1808 zo 14. novembra 2018,

- v) „akt o digitálnych službách“ alebo aj „DSA“: nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách),
- w) „ERGA“: skupina európskych regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby zriadená rozhodnutím Európskej komisie C(2014) 462 z 3. februára 2014,
- x) „memorandum o porozumení“: dokument prijatý skupinou ERGA 3. decembra 2020 s cieľom vytvoriť rámec pre spoluprácu a výmenu informácií medzi jej členmi v záujme harmonizovaného uplatňovania smernice AVMS,
- y) „systém IMI“: informačný systém o vnútornom trhu pre administratívnu spoluprácu, ako sa uvádza v nariadení (EÚ) č. 1024/2012, je systém, ktorý sa v súčasnosti používa na oznamovanie podľa článku 3 smernice o elektronickom obchode.

KAPITOLA I

Rozsah pôsobnosti

Článok 2

Všeobecné zásady

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 41 ods. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 TUSMA, toto nariadenie upravuje postup na obmedzenie voľného pohybu programov, videí vytvorených používateľmi a audiovizuálnych komerčných oznámení šírených platformou na zdieľanie videí, ktorej dodávateľ má sídlo v inom členskom štáte a ktoré sú určené talianskej verejnosti, na základe nariadenia úradu, v súlade s kritériami stanovenými v článku 3.

2. Úrad prijme opatrenia uvedené v odseku 1, ak sú:

- a) nevyhnutné vo vzťahu k účelom uvedeným v článku 4
- a
- b) primerané týmto účelom.

Článok 3

Subjektívne identifikačné kritériá



1. S cieľom určiť, či je program, video vytvorené používateľom alebo audiovizuálne komerčné oznámenie šírené poskytovateľom so sídlom v inom členskom štáte určené talianskej verejnosti, musí byť splnené aspoň jedno z týchto kritérií:

- a) prevládajúce používanie talianskeho jazyka v programe, video vytvorenom používateľom alebo audiovizuálnom komerčnom oznámení, ktoré sa má posudzovať vo vzťahu k zvuku, titulkom alebo používaniu talianskeho posunkového jazyka,
- b) používanie talianskeho jazyka v rámci služby platformy na zdieľanie videí, ktorá sa má posúdiť vo vzťahu k prítomnosti textových prvkov v taliančine v používateľskom rozhraní, ako aj dostupnosti viacjazyčnej funkcie, ktorá zahŕňa taliansky jazyk,
- c) zapojenie prostredníctvom služby platformy na zdieľanie videí alebo programu, videa vytvoreného používateľom alebo komerčného oznámenia významného priemerného počtu jednotlivých mesačných používateľov v Taliansku na základe údajov poskytnutých orgánmi s najvyšším zastúpením celého referenčného sektora, a to aj vzhľadom na multimedialne konvergenčné procesy, ktorých organizácia spĺňa aj zásady nestrannosti, autonómie a nezávislosti,
- d) dosiahnutie príjmov získaných v Taliansku zo strany poskytovateľa platformy na zdieľanie videí, aj keď sa uvádza vo finančných výkazoch spoločností so sídlom v zahraničí.

Článok 4

Účel zásahu

1. Podľa článku 41 ods. 7 a 8 TUSMA sa voľný pohyb programov, videí vytvorených používateľmi a audiovizuálnych komerčných oznámení šírených platformou na zdieľanie videí uvedenou v článku 2 ods. 1 môže na základe uznesenia úradu obmedziť na tieto účely:

- a) ochrana maloletých osôb pred obsahom, ktorý môže poškodiť ich fyzický, duševný alebo morálny vývoj v súlade s článkom 38 ods. 1 TUSMA,
- b) boj proti podnecovaniu k rasovej, sexuálnej, náboženskej alebo etnickej nenávisti a proti porušovaniu ľudskej dôstojnosti,
- c) ochrana spotrebiteľa vrátane investorov v zmysle TUSMA.

2. Na účely predchádzajúceho odseku úrad koná:

- a) okamžite a priamo v súlade s článkom 7 ods. 4 prvou vetou, ak na konci činností pred vyšetrovaním, ako sa uvádza v článku 5, existuje naliehavá záležitosť v zmysle článku 5 ods. 4 *legislatívneho dekrétu* týkajúca sa vzniku skutočností



alebo okolností predstavujúcich vážnu, bezprostrednú a nenapraviteľnú ujmu na právach používateľov,

- b) v súlade s postupom uvedeným v článku 10 v súlade s ustanoveniami druhej vety článku 7 ods. 4 v prípadoch, keď v zmysle predchádzajúceho písmena a) neexistuje naliehavá záležitosť.

KAPITOLA II

Postup prijímania obmedzujúcich opatrení

Článok 5

Intervenčné opatrenia a činnosti pred vyšetrovaním

1. Riaditeľstvo z úradnej moci alebo na základe oznámenia od strany vykoná potrebné kontroly na overenie prítomnosti obsahu určeného talianskej verejnosti, ktorý nespĺňa účely stanovené v článku 4.
2. Riaditeľstvo zhromažďuje všetky potrebné prvky, a to aj prostredníctvom inšpekcí, žiadostí o informácie a dokumentov, vypočutí a správ.
3. Na účely vykonávania dozornej činnosti môže riaditeľstvo využiť podporu redakčnej skupiny rozhlasového vysielania, časti osobitného tímu pre tovar a služby finančnej polície a sekcie poštovej polície a komunikácie štátnej polície v súlade s memorandami o porozumení podpísanými s úradom.
4. Overovacia činnosť pred vyšetrovaním sa dokončí s výnimkou osobitných a odôvodnených požiadaviek do 5 dní od okamihu, keď sa riaditeľstvo formálne dozvie o skutočnostiach.

Článok 6

Nahlasovanie úradu

1. Ktokoľvek môže úradu oznámiť šírenie programov, videí vytvorených používateľmi a audiovizuálnych komerčných oznámení šírených platformou na zdieľanie videí uvedenou v článku 2 ods. 1, ak sa domnieva, že obsah je v rozpore s účelmi uvedenými v článku 4.
2. Žiadosť uvedená v odseku 1 sa zasiela tak, že sa pod hrozbou neprípustnosti použije a v plnom rozsahu vyplní vzor, ktorý je k dispozícii na webovom sídle úradu, pričom sa uvedú najmä:
 - a) osobné údaje nahlasujúcej osoby: meno, priezvisko a bydlisko alebo názov, právny zástupca a sídlo v prípade právnických osôb,



- b) názov príslušného poskytovateľa platformy na zdieľanie videí,
 - c) obsah, ktorý sa podľa tohto nariadenia považuje za nezákonný, pričom sa uvedú všetky relevantné prvky na jeho jednoznačnú identifikáciu, a ak je to možné, osoba, ktorá ho nahrala na platformu na zdieľanie videí,
 - d) akýkoľvek ďalší funkčný prvok hodnotenia nahlasovaného správania, kópia akýchkoľvek nahlásení, ktoré už boli zaslané poskytovateľovi služieb zdieľania videí, a ich výsledok, ako aj kópia akejkoľvek korešpondencie medzi nimi,
 - e) dôvody odôvodňujúce žiadosť a záujem, ktorý sa považuje za poškodený šírením obsahu.
3. Ak nahlásenie neobsahuje prvky uvedené v odseku 2, riaditeľstvo môže pri výkone svojich právomocí v každom prípade začať vyšetrovanie, ak sa na základe súhrnného preskúmania prijatej dokumentácie zdajú byť splnené podmienky na prijatie opatrenia uvedeného v článku 9.
4. Konanie v rámci úradu sa nesmie začať, ak prebieha konanie pred súdnym orgánom v súvislosti s tým istým predmetom konania.
5. Prijaté nahlásenia sa môžu zoskupiť v súvislosti s predmetom, poškodeným záujmom alebo príslušnou platformou a môžu sa riešiť spoločne. V takom prípade lehota uvedená v článku 5 ods. 4 začína plynúť od prijatia posledného nahlásenia.

Článok 7

Výsledok činnosti pred vyšetrovaním

1. Riaditeľstvo v lehote uvedenej v článku 5 ods. 4 zabezpečí administratívnu archiváciu žiadostí, ktoré sú:
- a) neprípustné z dôvodu nesúladu s požiadavkami stanovenými v článku 6 ods. 2 alebo z dôvodu nedostatku podstatných informácií,
 - b) neprípustné podľa článku 6 ods. 4 alebo z dôvodu ukončenia údajného porušenia,
 - c) neprípustné, pretože nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia,
 - d) zjavne neopodstatnené, pretože zjavne chýbajú skutkové a právne predpoklady, ktoré môžu predstavovať porušenie, a to aj pokiaľ ide o právomoci úradu.
2. Riaditeľstvo oznámi nahlasovateľovi archivácie vykonané podľa odseku 1 písm. a), b), c) a d).
3. Každé tri mesiace riaditeľstvo informuje kolektívny orgán o začatom alebo archivovanom konaní.
4. Riaditeľ po získaní návrhu príslušnej kancelárie obsahujúceho presnú rekonštrukciu



skutočností a posúdenie naliehavosti v zmysle článku 4 ods. 2 písm. a), okrem prípadov uvedených v odseku 1 začne v lehote uvedenej v článku 5 ods. 4 konanie podľa článku 8 ods. 1. Ak sa riaditeľ nedomnieva, že existuje naliehavá záležitosť v zmysle článku 4 ods. 2 písm. a), a za predpokladu, že nenariadi archiváciu podľa odseku 1, ten istý riaditeľ v rovnakej lehote uvedenej v článku 5 ods. 4 zašle výsledky činnosti pred vyšetrovaním kolektívnemu orgánu, aby prijal následné uznesenia uvedené v článku 10 ods. 1.

Článok 8

Postup vyšetrovania pred riaditeľstvom

1. Riaditeľstvo oznámi začatie konaní poskytovateľovi platformy na zdieľanie videí na kontaktnom mieste pre Taliansko, ak je uvedené aj podľa článku 12 aktu o digitálnych službách, alebo v jeho sídle. Konania sa ukončia do 15 dní od oznámenia, s výnimkou prípadného pozastavenia, ktoré nepresahuje 15 dní, na vykonanie osobitných a odôvodnených hĺbkových šetrení.
2. Oznámenie, ktorým sa začína konanie, obsahuje identifikáciu programu, videa vytvoreného používateľom alebo audiovizuálneho komerčného oznámenia, o ktorom sa tvrdí, že je v rozpore so záujmami a účelmi uvedenými v článku 4, zhrnutie skutočností a výsledkov vykonaných vyšetrovaní, označenie príslušnej kancelárie a osoby zodpovednej za konanie, ako aj lehotu na predloženie vyjadrení k obhajobe a na ukončenie konania, ktoré sa začína oznámením.
3. Tým istým oznámením uvedeným v odseku 1 riaditeľstvo poskytovateľa platformy na zdieľanie videí informuje o tom, že môže spontánne vyhovieť požiadavke do 5 dní od oznámenia o začatí, a to tak, že o tom informuje riaditeľstvo, ktoré následne nariadi administratívne ukončenie konania.
4. S výnimkou prípadu spontánneho prispôsobenia uvedeného v odseku 3 riaditeľstvo na základe výsledku vyšetrovania postúpi dokumenty kolektívnemu orgánu, pričom predloží návrh na archiváciu alebo prijatie opatrení uvedených v článku 41 ods. 7 TUSMA.
5. Ak sa nahlasovateľ v priebehu konania obráti na súdny orgán v rovnakej situácii, bezodkladne o tom informuje riaditeľstvo. V takom prípade riaditeľ zabezpečí administratívnu archiváciu.



Článok 9

Závěrečné opatrenia

1. Kolektívny orgán ukončí konanie, ak usúdi, že podmienky stanovené v článku 2 ods. 2 nie sú splnené.
2. Ak sú splnené podmienky stanovené v článku 2 ods. 2, kolektívny orgán nariadi poskytovateľovi platformy na zdieľanie videí, aby prijal všetky opatrenia vrátane odstránenia, ktoré by talianskej verejnosti bránili v prístupe k obsahu, ktorý sa považuje za obsah v rozpore s účelmi stanovenými v článku 4.
3. Príkaz uvedený v odseku 2 obsahuje jasné informácie umožňujúce poskytovateľovi sprostredkovateľských služieb identifikovať a lokalizovať dotknutý nezákonný obsah, ako napríklad jednu alebo viaceré presné webové adresy, a v prípade potreby aj dodatočné informácie v súlade s ustanoveniami článku 9 ods. 2 písm. a) bodu iv) aktu o digitálnych službách, a odosiela sa v súlade s informáciami uvedenými v článku 9 ods. 2 písm. c) aktu o digitálnych službách.
4. Príkaz sa musí vykonať bezodkladne a v každom prípade do 3 dní od oznámenia.
5. Opatrenia uvedené v odseku 2 sa oznámia urýchlene a v každom prípade najneskôr do 3 dní od oznámenia Európskej komisii a príslušnému správnomu orgánu v členskom štáte, v ktorom má dodávateľ sídlo alebo sa predpokladá, že v ňom má sídlo, spolu s naliehavými záležitosťami, ako aj všetkým koordinátorom digitálnych služieb podľa článku 9 ods. 4 aktu o digitálnych službách.

KAPITOLA III

Postup nahlasovania príslušnému vnútroštátnemu orgánu

Článok 10

Nahlasovanie príslušnému vnútroštátnemu orgánu

1. Kolektívny orgán po preskúmaní dokumentov a posúdení nahlásenia podaného podľa článku 7 ods. 4 druhej vety, pokiaľ sa nedomnieva, že sú splnené podmienky na archiváciu alebo v prípade naliehavých záležitostí na začatie konania podľa článku 8, bezodkladne zašle dokumenty vnútroštátnemu príslušnému orgánu v členskom štáte, v ktorom má dodávateľ sídlo alebo sa predpokladá, že v ňom má sídlo, pričom aktivuje príslušné postupy spolupráce medzi členskými štátmi prostredníctvom systému IMI, a to aj použitím príslušných informácií poskytnutých v memorande o porozumení.
2. Ak od príslušného vnútroštátneho orgánu nebolo prijaté oznámenie do 7 dní od



zaslania dokumentov uvedených v odseku 1 alebo v rámci inej lehoty stanovenej v príslušných postupoch spolupráce, riaditeľstvo informuje kolektívny orgán a nariadi začatie konania v súlade s článkom 8.

3. V prípade, že príslušný vnútroštátny orgán zaslal opatrenie prijaté v lehote uvedenej v odseku 2, riaditeľstvo posúdi jeho primeranosť a vypracuje osobitnú správu, ktorú do siedmich dní zašle kolektívnemu orgánu, ktorý potvrdí alebo nariadi začatie konania, ktorého konečný úkon, ak pozostáva z príkazu v zmysle článku 9 ods. 2 nariadenia, sa pred prijatím oznámi Európskej komisii a príslušnému vnútroštátnemu orgánu prostredníctvom systému IMI.

ČASŤ II

Záverečné ustanovenia

Článok 11

Lehoty

1. Pri výpočte lehôt uvedených v tomto nariadení sa zohľadňujú len pracovné dni.
2. Ak je potrebné vyžiadať si informácie, lehoty sa pozastavia odo dňa odoslania protokolu do dátumu prijatia protokolu, no v každom prípade na obdobie nepresahujúce desať dní.

Článok 12

Pravidlá odkazovania

1. Na všetko, čo nie je výslovne uvedené v týchto nariadeniach, sa uplatňuje nariadenie o sankciách.
2. Právomoc ostatných koordinátorov digitálnych služieb prijímať príkazy podľa článku 9 ods. 4 aktu o digitálnych službách zostáva nedotknutá.

Článok 13

Doložka o preskúmaní

1. Úrad si vyhradzuje právo preskúmať toto nariadenie do dvoch rokov od jeho nadobudnutia účinnosti na základe skúseností s jeho uplatňovaním.